

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Dubium II. Quis Minister & quod subjectum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42545

Scriptura; & c. 4. ex SS. PP. Cap. 5. ex eisdem PP. evincit materiam ejus esse ex oleo & balsamo: Quod autem characterem imprimat, ostendit c. 17. Denique quod iterabile non sit, probat c. 18. & seqq. Atque inde rectè inferitur, si confirmatus moreretur, ac à mortuis suscitaretur, non esse denuo confirmandum, uti nec denuo baptizandus vel ordinandus esset, quia anima retinisset characteres illos, aliud tamen est de Matrimonio cum uxore sua, quod iterum contrahi deberet, quia omnino defuisset, uti dicitur suo loco.

De mutationibus substantialibus vel accidentalibus materię aut formę Confirmationis, videri possunt dicta à n. 18. 21. 23. 29. 44. Quando nam autem sit institutum hoc Sacramentum, dictum est n. 3.

DUBIUM II.

Quis Minister, & quod subjectum.

Resp. I. Minister ordinarius validę Confir-
mationis, est solus & omnis Episcopus, et
iam excommunicatus vel hæreticus: ex com-
missione autem, vel delegatione Pontificia, et
iam simplex Sacerdos. Est communis. V. Lay. l. 5.
§. 3. c. 6. Bon. to. 1. d. 3. p. 2. Unde resolves

I. Etsi Episcopus graviter peccet, si vel in alie-
na diocesi, vel sibi non subditos confirmet sine
proprii Episcopi consensu, saltem tacito, pro-
pter defectum jurisdictionis, valida tamen est
Confirmatio, quia ista non requiritur necessita-
te Sacramenti, sed præcepti tantum.

II. Excusatur à peccato Episcopus, si ex alia
diocesi accurrentes confirmet, quia præsumi-
tur tacitus consensus alterius Episcopi, cui id-
gratum esse censetur: præsertim si consuetudi-

R 2

MO

ne ita receptum sit, vel à proprio a grè confir-
 mari possint. Ità contra Bon. d. 3. de Sac. docet
 Tann. in 3. p. d. 4. dub. 3. Sa V. Confirmatio & alii.

III. Peccat graviter Episcopus, si longo tem-
 pore non confirmet, quia subditos ingenti bo-
 no privat.

Resp. II. Validè confirmantur omnes, & soli
 baptizati nondum confirmati. Ratio est, tum ex
 illo Act. 2. *Replevit totam domum*: tum ex usu &
 traditione Ecclesiae: tum quia omnes indigent
 ejus effectu, & sunt capaces. Licitè verò confir-
 mantur iidem, qui validè, dummodo constet
 non ponere obicem, sive Sacramento sive ejus
 effectui. Ratio patet ex dictis. Unde resolves

I. Etiam infantes, & rationis impotes, validè
 hoc Sacramentum suscipiunt.

II. Et si quoad infantes, consultius sit, differre
 usque ad rationis usum; tum ob reverentiam
 Sacramenti, tum ob periculum iterationis; tum
 ob Ecclesiae usum: nihilominus ob rationabi-
 lem causam etiam antè iis licitè datur, v.g. si ti-
 meatur diuturna absentia Episcopi, vel hic ad
 ista loca rardè veniat: item si infans sit in pericu-
 lo mortis, (in quo quidam dicunt debere dari)
 denique si sit filius Principis. Lay. l. c. Fill. tr. 3. c. 2.

III. Etiam perpetuè amentes (praesertim si a-
 liquando usum rationis habuerint) licitè con-
 firmantur, etsi per accidens nunquam sint spi-
 ritualiter pugnaturi. Ita Suar. Fill. Lay. l. c. Kon.
 q. 72. a. 8. n. 83.

A D D E N D A.

385. Q. 71. Quid praeterea notandum sit circa Mini-
 strum & subiectum Confirmationis. & seqq.

§. 1.

§. 1. Quamvis aliquibus Abbatibus fuerit concessa potestas exercendi omnia Pontificalia exceptâ tantum collatione Ordinum, consecratione altarium & ecclesiarum, tamen declaravit Greg. XIII. apud Lugo in Resp. Moral. l. 1. dub. 7. non comprehendendi facultatem confirmandi, Gob. tr. 2. n. 750. Potestque etiam videri *Arcudius* l. 2. à c. 11. usque ad 17., ubi contra *Photium* & aliquos Græcos probat solum Episcopum esse Ministrum ordinarium, Presbyterum verò esse tantum extraordinarium.

§. 2. Dicendum est contra *Ledes.*, quod solus 386.
Papa possit simplici Sacerdoti committere collationem Confirmationis, *Aversa* q. 72. f. 5. §. Et ex his. *Castrop.* tr. 20. p. 9. n. 4. Estque falsum illud principium, quod Episcopus possit, etiam in extraordinariis, totum hoc pro sua Diocesi, quod potest Papa pro tota Ecclesia, præsertim si vera est sententia communior, quæ dicit Episcopos habere jurisdictionem & potestatem suam, à Christo quidem, sed mediatè, per Papam.

§. 3. Episcopus venialiter peccat, si confir- 387.
met necdum ipse confirmatus; confirmat tamen validè, quia hæc potestas non fundatur in Sacramento vel charactere Confirmationis, sed Ordinis Episcopalis, ideoque debet Episcopus esse consecratus. *Dian.* in Comp. V. Confirmatio. n. 13. Gob. n. 751.

§. 4. Episcopus tenetur suis expensis circum- 388.
ire ad confirmandum, nisi longa & rationabilis consuetudo fecerit jus exigendi illas expensas, Gob. n. 752. Quod si ad octo vel decem annos differat circumire & ministrare hoc Sacramentum, peccat graviter, nisi excuset mor-
R 3 ralis

ralis impossibilitas; Nec obstat, quod qui omittit suscipere, non peccet, nam etiam fidelis ommittens saepius confiteri vel communicare per annum non peccat, & tamen mortaliter peccat Parochus nolens ei in his ministrare, ergo similiter Episcopus. Et ratio utriusque est, quia ad hoc tenentur ex officio & stipendio, *Dicast. n. 141.* Si tamen adsit rationabilis causa omittendi, non est damnandus, qui ad tres vel plures annos differt, *Pax-Jord. Gob. n. 753.*

389. §. 5. Nugnus putat Episcopum peccare mortaliter, si confirmet extra ecclesiam, sed meritò à mortali excusant *Palud. Suar. Præposit. Bonac. Dian. apud Aversam l. 3. §. Quintò.* Imò *Dicast. n. 142.* absolute dicit Confirmationem conferri posse extra ecclesiam. Nec opus est, ut confirmans vel Confirmandus sit jejunus, nam Caput, *Ut Jejuni. De consecrat. dist. 5.* id statuens solum habet vim consilii, estque jam abrogatum, *Aversa. Gob. n. 769.* Habetque etiam usus, ut Confirmatio detur, etiam si sit dies ferialis: mos autem dandi à prandio improbatur ab aliquibus, sed si justa causa adsit, improbari non debet: saltem collatio Confirmationis manè incepta continuari potest in longum tempus post prandium, si adsit magnus numerus confirmandorum.

390. §. 6. Si commodè possint, deberent Episcopi confirmare etiam in carcere illos, qui educendi sunt ad supplicium, si petant; item infantes jam morituros, *S. Th. S. Bonac. Dicast. num. 93. Gob. n. 760. 768. 769.* Imò *Bonac. & Quintanado.* citans plures apud *Gob. n. 771.* dicit mortaliter peccare Episcopos, si moribundum vel suspendendum petentem non confirment, sed *Escob.*

F. Lugo

F. Lugo de Sacram. l. 3. c. 3. & alii probabilius negant esse mortale, imò nullum peccatum est, tum quia communiter excusat incommoditas talibus ministrandi hoc Sacramentum cum solennitate debita, tum etiam, quia jam non est consuetudo, ut fiat.

§. 7. Etiam illos perpetuo amentes, qui nunquam usum rationis habuerunt, posse confirmari, docent *Suar. Henriq. Laym. Con. Dicast. n. 92. contra Sotum, Valent. Merat.*, sed attendi debet consuetudo, quam tamen aliqui dicunt, non obligare, si alicubi sit non confirmandi, quis hoc pender à libera voluntate Episcoporum. Pro infantibus, melius est expectare usum rationis: in locis tamen Missionum & inter hæreticos, quò rarius veniunt Episcopi, convenienter confertur etiam infantibus, *Verjuys tr. 17.*, nam & Græci, teste *Arcudio l. 1. c. 13.*, statim post Baptismum infantibus conferunt Confirmationem.

§. 8. Si quis afferat dimissoriales ex alia dicecesi pro Ordinibus vel prima tonsura hic suscipienda, Episcopus noster licitè eum confirmat, quia cum Confirmatio prærequiratur, etiam ad hanc censetur consentire Episcopus dimittens, *Henriq. Zambr. Laym. Dian. p. 3. t. 4. R. 24. Dicast. n. 130. Contra Bonac. de Sacram. d. 3. p. 2.* Quòd si ad accipiendam Confirmationem conveniant ex aliis Dicecesibus sine speciali licentia, *Bonac. n. 20. Dicast. à n. 123.* dicunt eos non posse confirmari ab Episcopo alieno, quia non habet jurisdictionem in non subditos, sed rectè contradicunt *Henriq. Præpos. Laym. Barb. Tann. Cass. Sa, Aversa l. 5. §. Quintò. Burgh. Cent. 3.*

R. 4

cas.

cas. 97. Delbene de Imm. Eccle. c. 11. dub. 1. f. 1.
n. 20. , idque fieri posse sine ullo scrupulo , do-
cent Dian. p. 4. t. 4. R. 50. & Steph. t. 5. d. 3. n. 1.,
quia hoc ratum & gratum est aliis Episcopis, ut
probat praxis.

- 393 §. 9. Dubitans, an sit confirmatus, aut adre-
ctè, petere potest confirmari sub conditione, si
non est confirmatus; requiritur tamen majus dubi-
um, quàm pro Baptismo, quia Confirmatio non
est ita necessaria, Nugn. Bardi, Schild. t. 6. c. 3.
Gob. n. 763.

394

DUBIUM III.

Quæ Confirmationis necessitas, & ceremonia.

- » **R** Esp. I. Non est necessaria ad salutem necessi-
» rate medii, neque, per se, præcepti. Est com-
» munis S. Thom. & aliorum, contra Scot. & Sylv.
» Ratio, tum quia Ecclesia non urget ejus susce-
» ptionem ullis pœnis; tum quia nec ex Scriptura,
» nec traditione, neque sine aut institutione Sa-
» cramentale præceptum colligitur: Et Canones
» qui in contrarium afferuntur, satis explicantur
» de necessitate ad melius esse.
» Dixi, per se, quia per accidens aliquando po-
» test esse necessaria ad salutem, ex præcepto cha-
» ritatis suæ, vel proximi, vel alio, v. g. ad caven-
» dum scandalum; vel ratione conscientiz, quæ
» quis valde matuit, ne in tormentis deficiat sine
» hoc Sacramento. Unde resolves
» I. Negligere hoc Sacramentum, secluso scan-
» dalò & contemptu, non est mortale, Suar. Lay.
» ol. 5. t. 3. c. 5. Bon. d. 3. q. 1. p. 2. ubi ex aliis mul-
» ti